

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8TO/19/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8710010197
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Mozner
ECU: ECLI:SK:KSPO:2015:8710010197.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Mariána Sninského na verejnom zasadnutí konanom 29. apríla 2015 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku na podklade odvolania obž. P. H. U. zrušuje rozsudok Okresného súdu Poprad z 10. decembra 2012, sp. zn. 6T/48/2010, v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obž. P. H. U., nar. XX. T. XXXX v D., trvalé bytom W. č. XX, okr. D., t. č. C. X., okr. S., C. Y.
uznáva vinným, že

v období od presne nestotožneného dňa mesiaca august 2008 do decembra 2008 pravidelne podával a umožňoval v objekte fary na ul. U. XX vo X., okr. F., požívať alkoholické nápoje mal. P. O., nar. XX. T. XXXX, bytom X., Q. XXX/XX, študentovi X. S. v F., a v presne nestotožnený deň vo večerných hodinách v mesiaci október 2008 potom, čo maloletý požil alkoholické nápoje v presne nezistenom množstve, vo svojej izbe v objekte H.-O. C. na ul. U. XX vo X., okr. F., začal mať narážky na veľkosť penisu maloletého s tým, aby si obaja tieto odmerali, následne začal pred maloletým masturbovať a k tejto aktivite vyzýval aj jeho, pričom chytil pravú ruku maloletého, priložil ju k svojmu penisu a s touto sa ukájal, potom čo maloletý odtiahol svoju ruku od jeho pohlavného orgánu, pokračoval obžalovaný v masturbácii sám, pričom maloletého opakovane vyzýval k samoukájaniu, načo mu tento opakovane odpovedal, že sa neukojí, nakoľko je opitý, potom obžalovaný chytil penis maloletého, sexuálne ho stimuloval a pokračoval vo svojom sebaukájaní do ejakulácie, následne ustlal maloletému na podlahe izby matrace, ľahol vedľa neho a opätovne sa ho pokúsil sexuálne vzrušiť masturbáciou, avšak vzhľadom k tomu, že maloletý na toto jeho konanie zareagoval tak, že sa ho opýtal, či zneužíva jeho opitost', od ďalšieho konania upustil, následne v presne nezistený deň asi o dva týždne, znova na tom istom mieste vo večerných hodinách po požití alkoholu sa opätovne snažil vzrušiť maloletého masturbáciou, pričom začal sám masturbovať, pokiaľ neboli vyrušení treťou osobou,

teda

vydal z nedbanlivosti osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že ju zvädzal k nemravnému životu a umožnil jej viesť nemravný život,

čím spáchal

prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a), b) Tr. zákona a za to mu

ukladá

podľa § 211 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 38 ods. 3 Tr. zákona prihládajúc na § 36 písm. j) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šest) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody podmieniene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. a) Tr. zákona mu ukladá ochranné sexuologické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 319 Tr. poriadku zamietá odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad z 10. decembra 2012, sp. zn. 6T/48/2010.

o d ť o v o d n e n i e :

Okresný súd Poprad rozsudkom z 10. decembra 2012, sp. zn. 6T/48/2010 uznal obž. P.. H. U. vinným zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. g) Tr. zákona a na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, ktoré mal spáchať tak, že v období od presne nestotožneného dňa mesiaca august 2008 do mesiaca december 2008 podával a umožňoval v objekte C. na ul. U. XX v meste X., okr. F., požívať alkoholické nápoje mladistvému P. O., nar. XX. T. XXXX, bytom X., Q. XXX/XX, študentovi X. S. v meste F.d a v presne nestotožnený deň vo večerných hodinách v mesiaci október 2008 po podaní a požití alkoholických nápojov v množstve cca 3 litre červeného vína vo svojej izbe v objekte H.-O. C. na ul. U. XX v meste X., okr. F., začal mať narážky na veľkosť penisu pošk. P. O. s tým, aby si obaja tieto odmerali za účelom zistenia ich veľkosti, začal mu rozopínať nohavice a následne mu tieto spolu so spodným prádlom stiahol do oblastí kolien, pričom si rovnako stiahol aj svoje vrchné šatstvo a spodné prádlo a začal pred týmto masturbovať s tým, že k tejto aktivite vyzýval aj poškodeného, kde tomuto chytil pravú ruku do svojej a začal ju prikladať k svojmu penisu a touto sa hladkať po svojom penise s výzvou, aby ho poškodený začal ukájať svojou rukou, pričom mu ukazoval časopisy s obnaženými ženami, pričom potom, čo poškodený odtiahol svoju ruku od jeho pohlavného orgánu, tento sa začal ďalej ukájať sám a opakovane vyzýval poškodeného k samoukájaniu, načo mu tento povedal, že vzhľadom k tomu, že je opitý „sa neurobí a nebude pred ním masturbovať“, kde na toto tento reagoval tak, že svojou rukou chytil penis poškodeného a touto mu prechádzal hore a dole po penise, následkom čoho došlo k stoporeniu penisu poškodeného, ktorý mu opätovne hovoril, že sa neukojí, nakoľko je opitý, na čo sa tento začal znovu začal ukájať sám až do ejakulácie semena, ktoré ejakuloval do svojho spodného prádla a pred ejakuláciou kričal, že „bude strieľať“, následne po tomto ustlal poškodenému na podlahe izby matrace a potom, čo si poškodený ľahol a chcel spať, tak tento si ľahol vedľa neho, strčil ľavú ruku pod deku a pod spodné prádlo a začal hladkať a šúchať penis poškodeného avšak vzhľadom k tomu, že poškodený na toto jeho konanie zareagoval tak, že sa ho opýtal, či zneužíva jeho opitosť, sa tento od mladistvého P. O. odtiahol, odišiel a ľahol si na svoju posteľ, kde zaspal, pričom opäť v presne nezistený deň asi o dva týždne, znova na tom istom mieste vo večerných hodinách po požití alkoholu začal strkať svoju ruku do oblastí pohlavných orgánov mladistvého a tohto sa snažil vzrušovať, opätovne pred týmto začal masturbovať, pričom poškodený tieto aktivity odmietal až do doby, kým neboli vyrušení inou, doposiaľ nestotožnenou osobou, ktorá išla do vedľajšej izby.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 200 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2, § 36 písm. j) a § 37 písm. h) Tr. zákona a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere tri roky, výkon ktorého podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmieniene odložil a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorú podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určil na tri roky. Súčasne mu podľa § 51 ods. 3 Tr. zákona uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze organizácie mimopracovných aktivít spojených s individuálnou prácou s osobami mladšími ako osemnásť rokov. Napokon mu podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zákona uložil ochranné sexuologické liečenie ambulantnou formou.

Ihneď po vyhlásení tohto rozsudku podal proti nemu obž. P.. H. U. odvolanie, rozsah ktorého vymedzil tak, že toto smeruje proti výrokom o vine a treste. V dodatočne, prostredníctvom obhajkyne, predložených dôvodoch poukazuje na to, že zo strany poškodeného ide o konanie, ktorým sa mu chce

„odvdačiť v zlom“ za to, že svoj čas rozdelil aj medzi iných farníkov, čo poškodený považoval podľa odvolateľa zrejme za zradu. Trestné oznámenie tak bola odveta za to, že nechcel vyhovieť požiadavkám poškodeného týkajúcich sa zakrývania požívania alkoholu a nedodržiavania domáceho režimu. V tejto súvislosti osobitne poukázal na to, že jediným priamym dôkazom je výpoveď poškodeného, ktorého znalci charakterizovali ako egocentrickú osobu sústredenú na svoje potreby, emočne labilnú, úzkostlivú, so znakmi sebazpozorovania a anankastickej symptomatológie, teda osobu, ktorá si na základe takéhoto vývoja vie vtrieť rôzne psychické obsahy. Uvedené podľa obžalovaného plne zodpovedá tomu, ako sa poškodený správal, keď jeho správanie v konečnom dôsledku smerovalo k zvýrazneniu, resp. zviditeľneniu jeho osoby a to aj na úkor iných osôb. Obžalovaný zopakoval, že konania, ako je kvalifikované v napadnutom rozsudku, sa nikdy nedopustil, poškodeného sa snažil usmerňovať a došlo k značnému naviazaniu na jeho osobu. Ďalej namieta posudok znalkyne z odvetvia sexuológie, ktorý je podľa neho v teoretickej rovine, pričom znalkyňa preцениla svoje oprávnenia, keď na hlavnom pojednávaní uviedla, že jej domnienka, že sa do poškodeného zalúbil a svoje predsavzatie porušil, sa blíži k presvedčeniu. Napokon zdôraznil, že skutočnosť, že mal dobrý vzťah nielen s poškodeným, ale aj so širokou komunitou mladých ľudí, z ktorých nikto ani len náznakom neuviedol, žeby mal sklony ku konaniu, ktoré mu je kladené za vinu, svedčí o tom, že sa skutku nedopustil a jeho trestné stíhanie je len dôsledkom toho, že sa poškodenému venoval spočiatku viac, ako ostatným členom farnosti z okruhu mladých ľudí.

Pokiaľ ide o trestný čin podľa § 211 Tr. zákona, uviedol, že poškodenému nalial pohár vína v prítomnosti jeho matky, ktorá s tým súhlasila, a preto navrhuje zväziť, či v tomto prípade sa trestného činu dopustil.

K uloženému trestu, ktorý spočíva v zákaze organizácie mimopracovných aktivít s osobami mladšími ako 18 rokov, a k ambulantnému sexuologickému liečeniu uviedol, že tieto výrazným spôsobom zasahujú do jeho poslania a záujmu o prácu s mládežou. Pokiaľ ide o okresným súdom uplatnené mimoriadne zníženie trestu, so zreteľom na odvolanie prokurátora v podstate dodal, že toto je namieste už len vzhľadom na dĺžku trestného konania, ktorú nezapríčinil.

V podstate z týchto dôvodov má obž. P.. H. U. za to, že rozhodnutie o jeho vine je založené výslovne na vyjadrení poškodeného, nemá oporu v iných vykonaných dôkazoch, a preto navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na doplnenie dokazovania novým znaleckým posudkom, prípadne na vykonanie iných potrebných dôkazov.

Proti uvedenému rozsudku podala 12. decembra 2012 odvolanie aj prokurátorka príslušnej okresnej prokuratúry, ktorá jeho rozsah vymedzila tak, že toto smeruje iba proti výroku o treste. V dodatočne predložených dôvodoch po zrekapitulovaní jednotlivých výrokov napadnutého rozsudku a dôvodov, ktoré viedli súd prvého stupňa k určaniu druhu a výmery trestu, uviedla, že sa plne stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu o vine obžalovaného. Nestotožňuje sa však s jeho názorom na primeranosť uloženého trestu, aj keď i podľa odvolateľky by bolo uloženie trestu v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe neprimerane prísne. Práve vzhľadom na pracovné prostredie a mimopracovné aktivity obžalovaného súvisiace s prácou s mládežou, mu mal byť podľa nej uložený prísnejší trest, aj keby bol uložený ako trest podmienený s dlhšou skúšobnou dobou a uloženým obmedzením. Rovnako za správne považuje uloženie ochranného sexuologického liečenia ambulantnou formou. V podstate z týchto dôvodov navrhla prokurátorka, aby Krajský súd v Prešove zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému trest prísnejší, či už ako trest nepodmienečný so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia alebo ako trest podmienený s uložením dlhšej skúšobnej doby spolu s primeraným obmedzením spočívajúcim v zákaze organizácie mimopracovných aktivít spojených s individuálnou prácou s osobami mladšími ako osemnásť rokov.

Prokurátorka nadriadenej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu dôvody podaného odvolania modifikovala v tom smere, že v predmetnej veci nie sú dané žiadne okolnosti prípadu, ani pomery páchatela, ktoré by mohli byť považované za mimoriadne v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zákona. Navrhla preto, aby krajský súd zrušil výrok o treste a obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd preskúmal na podklade uvedených odvolaní, ktoré boli podané oprávnenými osobami včas, v súlade s § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť

napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo.

Po takto vykonanom prieskume prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, ale odôvodňovali by podanie dovolania a po doplnení konania dôkazmi nevyhnutnými na to, aby mohol o podaných odvolaniach rozhodnúť, zistil, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné.

V prvom rade treba k veci uviesť, že konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku netrpí takými podstatnými chybami, ktoré by bez ďalšieho odôvodňovali jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Okresný súd pritom vykonal dokazovanie v zásade v rozsahu nevyhnutnom pre jeho rozhodnutie a na jeho základe dospel v podstate k správnym skutkovým záverom, ktoré v odôvodnení napadnutého rozsudku zároveň náležite odôvodnil. Odvolací súd preto nepovažuje za potrebné ani účelné na tomto mieste opakovať dôkazy, o ktoré prvostupňový súd oprel svoje skutkové zistenia a ktoré v odôvodnení napadnutého rozsudku správne zrekapituloval a následne logicky a presvedčivo vyhodnotil, a so zreteľom na odvolateľmi uplatnené námietky k veci dodáva:

Podstata odvolania obžalovaného smerujúceho voči výroku o vine spočíva v tom, že namieta pravdivosť výpovede jediného priameho svedka pošk. P. O. a závery znaleckého posudku znalkyne z odvetvia sexuológie.

Je potrebné prisvedčiť obžalovanému v tom smere, že medzi výpoveďami poškodeného sú viaceré rozpory, príčiny ktorých pred odvolacím súdom vysvetľoval opakovane tým, že to povedal inak, než to bolo následne zaprotokolované. Uvedené plne korešponduje s jeho osobnostnou výbavou, v ktorej bol zistený okrem iného sklon k odbrzdenosti a pseudológii (chorobnej túžbe po klamaní, resp. vymýšľaní si), ku skresľovaniu a zveličovaniu, keď často povie viac ako prežil, a sklon javiť sa v lepšom svetle. Nemožno pritom prehliadnúť, že pri jeho výpovediach zohral významnú úlohu aj hnev z toho, že nie je jediným, ktorému obžalovaný venoval pozornosť, a následná potreba tento hnev kompenzovať a pomstiť sa.

Možno teda konštatovať, že výpovede poškodeného sú vo viacerých smeroch zveličené a odvolací súd to pri ich hodnotení zohľadnil.

Na druhej strane ale treba uviesť, že pokiaľ ide o základné skutkové okolnosti, tvrdenia poškodeného vo viacerých smeroch potvrdzujú aj ďalší svedkovia. V tejto súvislosti poukazuje krajský súd, rovnako ako súd prvého stupňa, najmä na výpoveď T. O. - brata poškodeného, ktorý potvrdil, že pri stretnutiach s obžalovaným sa otvorila nejaká pálenka alebo víno, pričom jeho brat chodil na faru často a občas tam pil aj vtedy keď tam nebola matka. Rovnako uviedol, že obžalovaný na jeho otázku, čo je pravdy na tom, čo sa o ňom a bratovi rozpráva, reagoval tak, že sa rozplakal. U tohto svedka je zároveň nutné zdôrazniť, že nebola u neho zaznamenaná žiadna tendencia vypovedať v neprospech obžalovaného, práve naopak. Okrem toho aj svedok D. L. vypovedal, že v jednom prípade na fare popíjal s poškodeným alkohol, ktorý im ponúkol obžalovaný. Svedkyňa R. S. zasa charakterizovala vzťah obžalovaného a poškodeného ako zvláštny, pričom bola svedkom toho, ako sa pobožkali na ústa. O „zvláštnosti“ tohto vzťahu svedčí napokon aj komunikácia medzi obžalovaným a poškodeným uskutočnená následne prostredníctvom SMS správ, ktoré obžalovaný nespochybnil, pričom jej obsah sa vymyká komunikácii, ktorú možno očakávať medzi C. a O. (a to aj vtedy, ak je O. W. E. C.).

V zhode s týmito dôkazmi potom vyznievajú aj závery znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie a sexuológie, podľa ktorých je obžalovaný homosexuálne orientovaný s preferenciou chlapcov vo veku dvanásť až šesťnásť rokov, čo svedčí pre efebofíliu. Odvolací súd preto nemal pochybnosti o správnosti podaného znaleckého posudku do takej miery, aby to odôvodňovalo pribratie iných znalcov, a dôkazný návrh obžalovaného v tomto smere neakceptoval.

Vychádzajúc z uvedeného dospel potom aj krajský súd k záveru, že skutok, podstata ktorého spočíva v tom, že obžalovaný ponúkal a umožnil poškodenému v období od augusta do decembra 2008 pravidelne požívať alkohol a využívajúc jeho vplyv v snahe sa sexuálne ukojiť navádzal ho na spoločnú, resp. vzájomnú masturbáciu, sa stal.

Takto preukázané konanie obžalovaného napĺňa i podľa názoru odvolacieho súdu všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 psm. a), b) Tr. zákona, keďže aj so zreteľom na autoritu, ktorú obžalovaný vzhľadom na svoje povolanie a vzťah k poškodenému, mal, bolo toto jeho konanie spôsobilé u poškodeného negatívne ovplyvniť jeho morálku a vyvolať u neho spoločensky nežiaduce prístupy k všeobecne uznávaným spoločenským pravidlám. Konkrétne ho svojim konaním vystavil riziku, že prepadne alkoholizmu, osobitne ak mal vedomosť o škodlivom užívaní alkoholu poškodeným, a že sa jeho sexuálny život posunie mimo obvyklé normy. Tohto konania sa pritom obžalovaný dopustil vo forme vedomej nedbanlivosti, pretože musel vedieť, že ak bude pravidelne poškodenému ponúkať alkohol, resp. mu ho umožní pravidelne užívať, a pod jeho vplyvom ho bude navádzať k sexuálnemu správaniu, ktoré mu nie je vlastné, vystaví ho tým nebezpečenstvu spustnutia, pričom niet žiadnej skutočnosti, na ktorú by sa hoci aj bez primeraných dôvodov mohol spoliehať, že takýto následok nespôsobí.

Zároveň ale treba uviesť, že už pre naplnenie znakov základnej skutkovej podstaty tohto trestného činu sa vyžaduje, aby negatívne pôsobenie páchatela trvalo dlhšiu dobu, a preto odvolací súd neposúdil konanie obžalovaného aj podľa ods. 3 písm. a) Tr. zákona, teda, že sa činu dopustil závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Potiaľ sú odvolacie námietky obžalovaného spochybňujúce jeho vinu nedôvodné.

Na druhej strane však dospel odvolací súd, na rozdiel od súdu prvého stupňa, k záveru, že konanie obžalovaného nenapĺňa znaky zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že zneužil bezbrannosť poškodeného k iným sexuálnym praktikám a to využitím jeho neskúsenosti ako dieťaťa. Poškodený sa totiž v čase skutku nenachádzal v stave bezbrannosti.

Za bezbrannosť v zmysle uvedeného ustanovenia síce možno považovať i stav osoby, ktorá nie je v bezvedomí, t. j. v stave keď situáciu vôbec nevníma, a teda nie je schopná akéhokoľvek vlastného úsudku a teda ani ovplyvniť konanie páchatela, ale je pôsobením alkoholu alebo iných omamných látok v stave takého obľúznenia, že nemôže situáciu hodnotiť a konaniu páchatela sa účinne brániť. Poškodený sa v takomto stave v prvom a už vôbec nie v druhom prípade, kedy podľa jeho výpovede pred odvolacím súdom vypili s obžalovaným asi fľašu vína a neopili sa tak, ako keď sa to stalo prvýkrát, nebol. Z jeho vlastných výpovedí totiž vyplýva, že už pri prvom útoku napriek požitiu alkoholu plne chápal konanie obžalovaného a na toto adekvátne reagoval napr. tým, že odtiahol svoju ruku, resp. odstrčil ruku obžalovaného, opakovane obžalovanému povedal, že je opitý, a preto sa neurobí, ihneď po ukojení obžalovaného šiel fajčiť na balkón, pričom na druhý pokus obžalovaného reagoval slovami, či zneužíva jeho opitosť.

Napadnutý rozsudok okresného súdu sa tak zakladá na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, čo je dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. poriadku a krajský súd na túto chybu rozsudku majúcu za následok, že ním bol porušený Trestný zákon, musel prihliadnuť aj keď ju obžalovaný nenamieta.

Z tohto dôvodu zrušil odvolací súd napadnutý rozsudok aj vo výroku o vine a sám rozhodol tak, že pri zachovaní totožnosti skutku, avšak po štylistickej úprave jeho popisu, keď vypustil z pohľadu právneho posúdenia zbytočne opisné časti a tiež okolnosti, ktoré vzhľadom na tendenciu poškodeného zveličovať nepovažoval za preukázané (napr. množstvo požitého alkoholu), uznal obž. P.. H. U. vinným z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a), b) Tr. zákona.

Pokiaľ ide o uložený trest, treba v prvom rade uviesť, že páchatela uvedeného prečinu možno potrestať odňatím slobody až na dva roky. Obžalovanému pritom prospieva poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona a to, že viedol pred spáchaním riadny život. Odvolací súd preto podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, t. j. na šesťnásť mesiacov.

Zohľadniac všetky okolnosti prípadu, včítane doby páchania skutku a miery zavinenia vo forme vedomej nedbanlivosti dospel krajský súd k záveru, že primeraným je trest odňatia slobody v dolnej polovici takto upravenej trestnej sadzby, teda vo výmere šesť mesiacov.

Rovnako ako prvostupňový súd je krajský súd zároveň presvedčený, že vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na kladné charakteristiky, nie je výkon uloženého trestu odňatia slobody nevyhnutný. Preto ho podmiennečne odložil na skúšobnú dobu osemnásť mesiacov.

Napokon, keďže obžalovaný nieje stotožnený so svojou odchylnou sexualitou (homosexuálna orientácia na chlapcov stredného pubertálneho veku) a jeho snaha o udržanie týchto vzťahov v platonickej rovine nieje vždy úspešná, aj odvolací súd akceptoval odporúčanie znalkyne z odvetvia sexuológie a uložil mu ochranné sexuologické liečenie ambulantnou formou.

Na druhej strane uložené ochranné opatrenie, ktoré nie je časovo obmedzené, v spojení s hrozbou výkonu trestu odňatia slobody, ak obžalovaný nepovedie v skúšobnej dobe riadny život, považuje krajský súd z pohľadu ochrany spoločnosti za dostatočné, a preto mu neuložil žiadne ďalšie obmedzenie.

Z uvedeného zároveň vyplýva, že odvolanie prokurátora, ktorý sa domáhal sprísnenia uloženého trestu, nie je dôvodné, a preto ho krajský súd zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.